

Sygn. akt IV U 190/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Tarnowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 grudnia 2013 roku znak:(...)

o rentę

postanawia:

odrzuć odwołanie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił S. M. przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. Podstawą takiego rozstrzygnięcia było orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 9 grudnia 2013 roku ustalające, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Od tego orzeczenia odwołujący się nie wniósł w przewidzianym terminie sprzeciwu do komisji lekarskiej, pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie.

Sąd rozważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Orzeczeniem z dnia 9 grudnia 2013 roku lekarz orzecznik Oddziału ustalił, iż odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie to odebrał on osobiście w dniu jego wydania. Przedmiotowe orzeczenie zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołujący nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika Oddziału.

W odwołaniu od decyzji ZUS odwołujący S. M. nie wskazał nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy.

Odrzucenie odwołania jest, zatem uzasadnione i konieczne, jeśli sprawa dotyczy świadczenia z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo zależy od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej

egzystencji, a podstawą wydania decyzji jest orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, gdy odwołujący się nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS oraz gdy odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia (por. także postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29.12.2012 r., III AUz 93/12).

Powyższe przesądza, iż odwołanie od zaskarżonej decyzji wypełnia przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.